

بررسی تجربی تأثیر جنس الکتروولیت بر روی مشخصه‌های ماشینکاری فولاد ضد زنگ 304 در فرآیند ماشینکاری الکتروشیمیایی (ECM)

محمد رضا شبگرد^{۱*} رضا رستمی هشمت آباد^۲

۱- دانشیار، مهندسی مکانیک، دانشگاه تبریز، تبریز

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی مکانیک، دانشگاه تبریز، تبریز

mrshabgard@tabrizu.ac.ir *تبریز، صندوق پستی 5166616471

چکیده

جنس الکتروولیت، بدیل ماهیت یون‌های تشکیل دهنده آن، بر سرعت واکنش‌ها، یکنواختی میدان الکتریکی و تشکیل لایه سطحی بر روی سطح قطعه کار در منطقه ماشینکاری در طول فرآیند ماشینکاری الکتروشیمیایی تأثیر می‌گذارد و باعث وجود آمدن رفتارهای انحلالی متفاوت از قطعه کار می‌گردد. از این‌رو در این پژوهش تأثیر جنس الکتروولیت‌های کلرید سدیم، نیترات سدیم، کلرید پتاسیم و اسید هیدروکلریدریک در شدت جریان‌های مختلف بر روی مشخصه‌های ماشینکاری الکتروشیمیایی (نرخ براده برداری، گپ کناری و زبری سطح) فولاد ضدزنگ 304 مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهند که تشکیل لایه روین در مدت زمان ماشینکاری با الکتروولیت نیترات سدیم باعث کاهش نرخ براده برداری و کاهش گپ کناری در مقایسه با الکتروولیت‌های کلرید سدیم و کلرید پتاسیم می‌شود. همچنین بررسی‌ها نشان می‌دهند که مقدار زبری سطح در الکتروولیت‌های کلریدسدیم و کلریدپتاسیم با افزایش شدت جریان، کاهش و در الکتروولیت نیترات سدیم افزایش می‌یابد. همچنین نتایج نشان می‌دهند افزودن اسیدهیدروکلریدریک به هرسه الکتروولیت (کلرید سدیم، کلرید پتاسیم و نیترات سدیم) موجب افزایش جزئی در مقدار نرخ براده برداری و افزایش در گپ کناری می‌شود و مقدار زبری سطح در الکتروولیت‌های ترکیبی کلریدسدیم و کلرید پتاسیم کاهش و در الکتروولیت ترکیبی نیترات سدیم افزایش می‌یابد.

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل

دریافت: ۱۸ مهر ۱۳۹۴

پذیرش: ۰۶ بهمن ۱۳۹۴

ارائه در سایت: ۰۸ اسفند ۱۳۹۴

کلید واژگان:

ماشینکاری الکتروشیمیایی (ECM)

الکتروولیت

نرخ براده برداری

گپ کناری

زبری سطح

Experimental investigation of the electrolyte type effect on the specifications of electrochemical machining (ECM) of the 304 stainless steel

Mohammadreza Shabgard^{*}, Reza Rostami Heshmatabad

Department of Mechanical Engineering, Tabriz University, Tabriz, Iran
* P.O.B. 5166616471 Tabriz, Iran, mrshabgard@tabrizu.ac.ir

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper

Received 10 October 2015

Accepted 26 January 2016

Available Online 27 February 2016

Keywords:

Electrochemical machining

Electrolyte

material removal rate

side gap

surface roughness

ABSTRACT

Electrolyte type, due to the nature of its constituent ions, affects the reaction rate, the uniformity of the electric field and formation of the external layer on the workpiece surface in the machining area during the electrochemical machining process, as well as causing different dissolution behaviors of the workpiece to be created. Therefore, in this study the effect of sodium chloride, sodium nitrate, potassium chloride and hydrochloric acid electrolytes with different currents on the electrochemical machining characteristics of stainless steel 304, including material removal rate, side gap and surface roughness, has been investigated. The results showed that the formation of passive layer during the machining with sodium nitrate electrolyte reduces the material removal rate and side gap compared with sodium chloride and potassium chloride electrolytes. According to the experimental results the surface roughness in the sodium chloride and potassium chloride electrolytes is decreased by increasing the machining current, but increases in the sodium nitrate electrolyte. Also, the material removal rate is slightly increased and side gap increases with sodium chloride, sodium nitrate and potassium chloride when combined with hydrochloric acid. On the other hand, the surface roughness is reduced in combined sodium chloride and potassium chloride electrolytes, but increases in the combined sodium nitrate electrolyte.

حرارت ناشی از واکنش‌های الکتروشیمیایی را از فاصله گپ دور می‌کند. ماشینکاری الکتروشیمیایی دارای مزایایی از قبیل داشتن راندمان بالا، ایجاد سطح با کیفیت بالا، عدم تولید هرگونه تشنج پسماند در قطعه ماشینکاری-شده، عدم سایش ابزار و امکان ایجاد شکل‌های پیچیده می‌باشد. این فرآیند در حال حاضر بطور وسیع در صنایع هوا فضا، دفاعی، قالب سازی، خودروسازی و پزشکی کاربرد دارد [1]. با توجه به اهمیت بالای دستیابی به شرایط نرخ

۱- مقدمه ماشینکاری الکتروشیمیایی (ECM) فرآیندی است که براساس اصول انحلال آندی کنترل شده در سطح قطعه کار عمل می‌کند. در این فرآیند، قطعه کار (آند) و ابزار (کاتد) دارای رسانایی الکتریکی می‌باشند و هر دو در داخل یک پیل الکتروولیتی قرار می‌گیرند. در فرآیند مذکور سیال هادی (الکتروولیت) نقش پل ارتباطی بین دو الکتروود را داشته و محصولات واکنش و

Please cite this article using:

M. Shabgard, R. Rostami Heshmatabad, Experimental investigation of the electrolyte type effect on the specifications of electrochemical machining (ECM) of the 304 stainless steel, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 16, No. 3, pp. 43-54, 2016 (in Persian)

برای ارجاع به این مقاله از عبارت ذیل استفاده نمایید:

از مواد افزوده شده باعث می‌گردد که انحلال الکتروشیمیایی مخصوصاً در مناطقی که چگالی جریان کم می‌باشد به تأخیر بیافتد. تانی گیولانا و همکاران [7] به بررسی میکروماشینکاری الکتروشیمیایی فولاد ضدزنگ با استفاده از الکتروولیت نیترات سدیم اسیدی پرداختند. آن‌ها در این تحقیق از الکتروولیت‌های با ترکیب و غلظت معین شامل در 0.5 M H₂SO₄ + 25 mol/lit NaNO₃ و 0.5 M NaNO₃ با نرخ جریان الکتروولیت 4.5 lit/min، 6.7 lit/min استفاده کردند. آن‌ها دریافتند که نرخ براده برداری (MRR) و برش اضافی (OC) از نوع الکتروولیت اثر قابل توجهی می‌پذیرد. برای الکتروولیت نیترات سدیم اسیدی نرخ براده برداری بیشتر، بدلیل تشکیل لجن کم و برش اضافی کمتر بعلت میکروجرقهای کمتر در مقایسه با الکتروولیت نیترات سدیم خالص بدست می‌آید.

هوار و همکاران [8] به بررسی تجربی ماشینکاری ECM فولاد نوع 1020 در الکتروولیت 1.5 مولاریته برمات سدیم (NaBrO₃) پرداختند. آن‌ها دریافتند که بعلت تشکیل لایه روئین² در بازه وسیعی از پتانسیل اعمالی بر روی سطح قطعه‌کار، دقت ابعادی و هندسی بدست آمده پایین و همچنین سطح ماشینکاری شده شدیداً حفره حفره می‌گردد.

ماло و هوار [9] در یک مطالعه تجربی به بررسی انحلال آندی فولاد نوع 1020 در محلول‌های الکتروولیتی شامل هر دو آئیون NO₃⁻ و Cl⁻ با نسبت‌های 0.5, 0.2, 0.3, 0.4 و 7 پرداختند. نتایج بررسی آن‌ها نشان داد که عامل مؤثر در انحلال لایه‌های آندی در مواد برشیه آهن که توسط یون‌های NO₃⁻ ایجاد شده‌اند، یون‌های Cl⁻ می‌باشد. همچنین ملاحظه کردند که یون ClO₄⁻ باعث انحلال یکنواخت لایه‌های آندی می‌شود.

لابودا و مکمیلان [10] بین سال‌های 1972 تا 1974 تحقیقات گسترده‌ای به منظور پیدا کردن الکتروولیت جایگزین برای کلرید سدیم که به هنگام فرآیند ECM، انحلال ناخواسته ایجاد می‌کند، در آزمایشگاه‌های شرکت جنرال موتور (GMR) انجام داده‌اند. نتایج نشان داد که از بین الکتروولیت‌های بررسی شده، الکتروولیت NaClO₃ بهترین کنترل ابعادی و هندسی‌ای قطعه کار را در نرخ‌های براده برداری بالا و صافی سطح خوب ایجاد می‌کند.

عسگری [11] به بررسی تأثیر ولتاژ اعمالی و الکتروولیت در فرآیند ماشینکاری الکتروشیمیایی ناینتول پرداخت. او در این پژوهش از سه محلول الکتروولیتی با پایه نمک طعام اشباع در ولتاژ ماشینکاری 2 ولت تا 30 ولت استفاده کرد. پارامترهای مورد بررسی، سرعت ماشینکاری، شاخصه‌های نمودار جریان بر حسب زمان و کیفیت نهایی سطح بوده است. نتایج او با استفاده از فرآیند تصمیم‌گیری چند شاخصه نشان داد که مناسبترین الکتروولیت با توجه به پارامترهای کمی و کیفی، مربوط به الکتروولیت NaCl + 2.4gr/lit NaF در محدوده ولتاژ 22 تا 26 ولت می‌باشد. زیری سطح ماشینکاری شده تا حدود زیادی مربوط به ریزاساختار ناینتول می‌باشد.

براساس تحقیقات مذکور، الکتروولیت مناسب، نقش مهمی در دستیابی به مشخصه‌های ماشینکاری مطلوب در فرآیند ECM ایفا می‌کند. در فولادهای آلیاژی مانند فولاد ضدزنگ 304 بعلت اختلاف در سرعت انحلال عناصر تشکیل دهنده آن، بررسی پارامتر جنس الکتروولیت جهت انتخاب صحیح آن اهمیت بسزایی دارد. از این‌رو هدف از این پژوهش بررسی تأثیر جنس الکتروولیت‌های کلرید سدیم، نیترات سدیم و کلرید پتاسیم در غلظت 1 مولاریته و ترکیب آن‌ها با 0.1 مولاریته اسید هیدروکلریدریک، که باعث

براده برداری بالا، زیری سطح پایین و گپ کناری کم در قطعات ماشینکاری شده توسط فرآیند ECM، مطالعه دراین خصوص روز به روز در حال گسترش است. از این‌رو پژوهش‌های زیادی در زمینه چگونگی دستیابی به راندمان ماشینکاری و دقت ابعادی بالا و کاهش زیری سطح صورت گرفته است [2]. لین تانگ و همکاران [2] مطالعه‌ای برروی اثر چگالی جریان الکتروولیت در ماشینکاری الکتروشیمیایی فولاد ضدزنگ S-03 در الکتروولیت‌های مختلف بر روی مشخصه‌های ماشینکاری انجام داده‌اند. آن‌ها در این تحقیق از الکتروولیت‌های کلرید سدیم، نیترات سدیم و ترکیب آن‌ها استفاده کردند. نتایج حاصل از آزمایش‌های تجربی نشان داد که الکتروولیت کلرید سدیم بیشترین راندمان شدت جریان را در بین الکتروولیت‌های مورد آزمایش دارد و چگالی شدت جریان در این الکتروولیت هیچگونه تأثیری بر روی راندمان شدت جریان ندارد. همچنین آن‌ها دریافتند هنگامی که سرعت تغذیه کاتد افزایش می‌یابد، مقدار زیری سطح کاهش می‌یابد.

جین و مورگان [3] در مطالعه‌ای به بررسی بهبود عملکرد فرآیند ماشینکاری ECM با بکارگیری الکتروولیت غنی شده با اکسیژن پرداختند. آن‌ها در این تحقیق از دو نوع الکتروولیت کلرید سدیم و کلرید سدیم غنی شده با اکسیژن در غلظت‌های مختلف استفاده کردند. نتایج آزمایش‌ها نشان داد هنگامی که اکسیژن به الکتروولیت کلرید سدیم افزوده می‌شود، بدلیل افزایش یون‌های هیدروکسیل (OH⁻) نسبت به الکتروولیت کلرید سدیم خالص، نرخ براده برداری (MRR)¹ بصورت چشمگیری افزایش می‌یابد.

لین تانگ و گوا [4] در تحقیقی به بررسی تأثیر الکتروولیت‌های کلرات سدیم و نیترات سدیم در مشخصه‌های ماشینکاری الکتروشیمیایی فولاد ضدزنگ S-03 پرداختند. آن‌ها دراین تحقیق طراحی آزمایش تاگوچی (L₁₆) را که در برگیرنده فاکتورهای ولتاژ اعمالی، نرخ تغذیه ایزار کاتدی، فشار الکتروولیت، نوع الکتروولیت و غلظت الکتروولیت می‌باشد، در چهار سطح انجام داده‌اند. نتایج حاصل از آزمایش‌ها نشان داد که الکتروولیت ترکیبی نیترات سدیم (gr/Lit) 178 با کلرات سدیم (gr/Lit) 41، ولتاژ 20V، پارامترهای بهینه‌ای برای مشخصه‌های ماشینکاری (نرخ براده برداری، گپ کناری و زیری سطح) می‌باشند.

شوپرت و همکاران [5] مطالعه‌ای بر روی ماشینکاری ECM کاربید سمنتیت (wcc06) با بکارگیری الکتروولیت ترکیبی نیترات سدیم و آمونیاک با نسبت $\frac{NH_3}{NaNO_3} = \frac{2}{2.9}$ انجام دادند. نتایج بدست آمده از آزمایش‌ها نشان داد که هر کدام از فازهای کبالت و تنگستن کاربید، رفتارهای انحلال الکتروشیمیایی منحصر به فردی دارند. ایشان توانستند توسط الکتروولیت ترکیبی مذکور یک انحلال همگن از فاز سخت و فاز اتصال دهنده (پاییندر) بدست آورند. همچنین دریافتند که در این نوع الکتروولیت راندمان ماشینکاری به چگالی جریان پستگی دارد.

بانارد [6] در تحقیقی به بررسی تأثیر استفاده از افزودنی‌های فعال کننده سطح در الکتروولیت‌های ماشینکاری پرداخت. او در این تحقیق از الکتروولیت کلرید سدیم 15 درصدی که افزودنی‌های فعال کننده سطح به آن افزود، استفاده نمود. نتایج نشان داد که مواد فعال کننده سطحی در این تحقیق، نرخ سیالیت الکتروولیت را تا 25% افزایش می‌دهد. همچنین مشاهده گردید که برخی از مواد پلیمری افزوده شده اکتیو به انحلال الکتروشیمیایی قطعه کار کمک کرده و نرخ براده برداری را افزایش می‌دهند. در مقابل برخی

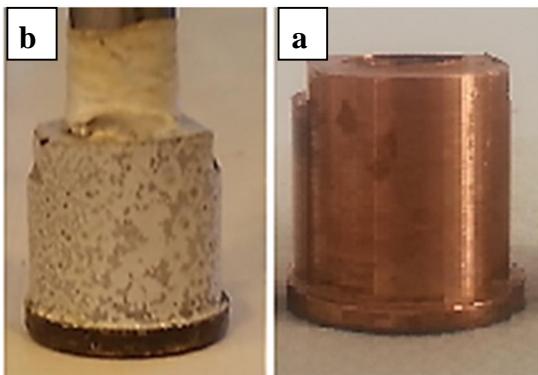
جدول 3 مشخصه های فیزیکی ابزار مسی

Table 3 Physical properties of copper tool

مقدار	واحد	مشخصه
8.93	g/cm ³	چگالی
1083	°C	نقطه ذوب
2580	°C	نقطه جوشش
380.7	W/m.k	هدایت حرارتی
59.5	Sm/mm ²	هدایت الکتریکی
HB 45	N/mm ²	سختی

Fig. 1 Machined workpieces in experiments

شکل 1 قطعه های ماشینکاری شده در آزمایش ها

Fig. 2 (a) Copper tool before coating (b) Copper tool after coating

شکل 2 (a) ابزار مسی قبل از پوشش دهی و (b) ابزار پس از پوشش دهی

2- تجهیزات ماشینکاری الکتروشیمیایی

جهت انجام آزمایش ها، دستگاه نشان داده شده در شکل 3 طراحی و ساخته شد. این دستگاه شامل چهار واحد مجزا می باشد (منبع تغذیه و کنترل، سیستم پیشروی ابزار، سیستم انتقال و تأمین سیال الکتروولیت و سیستم نگهدارنده ابزار و قطعه کار). منبع تغذیه این دستگاه دارای ولتاژی در محدوده 0 تا 12 ولت و حداکثر شدت جریان 100A می باشد. سیستم کنترل از یک سری مدارهای الکترونیکی تشکیل می شود که می تواند تغییرهای مربوط به شرایط گپ را طی فرآیند ماشینکاری، سنجش و کنترل کند. واحد پیشروی ابزار، کنترل حرکت ابزار را در حین فرآیند ماشینکاری بر عهده دارد. سیستم انتقال و تأمین سیال الکتروولیت، وظیفه ذخیره، تغذیه، تصفیه و کنترل دمای الکتروولیت را تا درجه ای معین بر عهده دارد. جهت جلوگیری از ورود مواد ناخالص به منطقه ماشینکاری، به منظور ایجاد الکتروولیتی تمیز در فرآیند، از یک فیلتر 5μm سنسور دمایی PT100 ترمومو استارت و رله جریان تشکیل می شود، 1500W از این مجموعه به منظور کنترل دمای الکتروولیت استفاده شد. ماشینکاری در

کاهش نرخ شکل گیری هیدرو اکسیدهای فلزی (جن) در طول فرآیند ماشینکاری نسبت به الکتروولیت های مذکور می گردد، در شدت جریان های مختلف بر روی مشخصه های ماشینکاری (نرخ براهد برداری، گپ کناری و زبری سطح) فولاد ضد زنگ 304 می باشد.

2- مواد و روش های انجام آزمایش ها

2-1- آماده سازی نمونه ها و ابزار

در این تحقیق از فولاد ضد زنگ 304 تجاری بعنوان قطعه کار استفاده گردید. ترکیب شیمیایی عناصر این فولاد بر حسب درصد وزنی با توجه به آزمون کوانتومی در جدول 1 ارائه شده است. فولاد ضد زنگ 304 دارای ساختاری آستینیتی و مقاوم در برابر خوردگی، چقرمگی زیاد و مقاومت خوش بالایی می باشد. جدول 2 خواص مکانیکی و فیزیکی فولاد ضد زنگ 304 را نشان می دهد. این خواص باعث شده است که این فولاد در گستره وسیعی از کاربردها مانند تجهیزات تولید انرژی، صنایع غذایی، قطعات خودرو، صنایع شیمیایی و هوا فضا مورد استفاده قرار گیرد. ماشینکاری این فولاد با روش های ماشینکاری مشکل می باشد. برای انجام آزمایش ها، نمونه ها از یک مفتول با قطر 30 میلی متر به ضخامت 10 میلی متر بریده شد و سطح مقطع آن ها سنگ زنی گردید. همچنین جهت انجام تست های ماشینکاری از ابزاری از جنس مس به قطر 20 میلی متر که برخی از مشخصه های فیزیکی آن در جدول 3 ارائه شده است، استفاده گردید. برای کاهش اثر جریان سرگردان² که منجر به کاهش انحلال ناخواسته می شود، لبه های کناری ابزار توسط پاشش پوشش الکترواستاتیک از جنس اپوکسی عایق کاری گردید. شکل 1 و 2 به ترتیب نمونه های ماشینکاری شده و ابزار قبل و بعد از پوشش دهی را نمایش می دهند.

جدول 1 درصد عناصر آلیاژی فولاد ضد زنگ 304

Table 1 Weight percent of alloying elements in the 304 stainless steel

عنصر	درصد وزنی٪	عنصر	درصد وزنی٪
S	0.024	Al	0.018
Si	0.046	C	0.372
V	17.670	Cr	0.069
W	0.689	Cu	0.044
Fe	0.886	Mn	71.340
Ni	0.163	Mo	8.679

جدول 2 خواص مکانیکی و فیزیکی فولاد ضد زنگ 304

Table 2 Mechanical and physical properties of the 304 stainless steel

مشخصه	واحد	مقدار
استحکام نهائی	MPa	500-700
مدول الاستیسیه	GPa	200
تنش تسلیم	MPa	190
درصد افزایش طول	%	45
سختی	HV	215 ≥
چگالی(ρ)	kg/m ³	7.9
مقاومت الکتریکی	μ Ω m	0.73
هدایت حرارتی	W/m.k	15

1- But

2- Stray current effect

Fig. 3 Equipment for experiments

شده بر روی صفحه نمایشگر دستگاه ایجاد گردید، سپس با معرفی چند نقطه بر روی لبه های کناری، میانگین قطر ماشینکاری شده محاسبه شد. مقدار گپ کناری از رابطه (2) محاسبه گردید:

$$\text{Side gap} = \frac{D_p - D_t}{2} \quad (2)$$

که در رابطه (2) D_p قطر قطعه کار ماشینکاری شده (mm) و D_t قطر ابزار (mm) می باشد.

جهت اندازه گیری زیری سطح نمونه ها از دستگاه زیری سنج ماهر پر تومتر³ استفاده گردیده است. بدلیل تفاوت زیری بدست آمده در مناطق مرکزی و کناری سطح قطعه ماشینکاری شده، اندازه گیری زیری سطح متوسط (R_a) در سه نقطه مرکزی، میانی و کناری قطعه انجام و مقدار متوسط آن ها بعنوان زیری قطعه ماشینکاری شده انتخاب شد.

2-4- طراحی آزمایش ها

طراحی آزمایش ها بصورت عاملی کامل⁴ بوده و در مجموع 18 آزمایش انجام گرفته است. در این آزمایش ها از الکتروولیت های کلرید سدیم (NaCl), نیترات سدیم (NaNO_3), کلرید پتاسیم (KCl) در غلظت 1 مولاریته و ترکیب آن ها با اسید هیدرو کلریدریک با غلظت 0.1 مولاریته در شدت جریان های 35، 45 و 55 آمپر استفاده شده است. جدول 4 مشخصه های مربوط به الکتروولیت های مورد استفاده در آزمایش ها را نشان می دهد. شرایط آزمایش های تجربی و سطوح پارامترهای تنظیمی پس از یکسری آزمایش های اولیه تعیین گردید که بصورت اجمالی در جدول 5 ارائه شده است.

3- نتایج و بحث

3-1- تأثیر جنس الکتروولیت بر روی نرخ براده برداری در شدت جریان های مختلف

شکل های 5 و 6 مقدار نرخ براده برداری را در الکتروولیت های مختلف در شدت جریان های مختلف نشان می دهند. همانطوریکه مشاهده می شود بیشترین مقدار نرخ براده برداری مربوط به الکتروولیت کلرید پتاسیم در شدت جریان 55 A و کمترین مقدار نرخ براده برداری مربوط به الکتروولیت نیترات سدیم در شدت جریان 35 A می باشد و مقدار نرخ براده برداری در الکتروولیت نیترات سدیم و ترکیب آن ها با اسید هیدرو کلریدریک می باشد. به نظر می رسد علت این پدیده، اختلاف موجود در رفتار انحلالی آنیون های NO_3^- و Cl^- در این

شکل 3 دستگاه و تجهیزات مربوط به انجام آزمایش ها

محفظه ای از جنس پلکسی گلاس که قطعه کار توسط یک کارگیر مخصوص در داخل آن تعییه شده است، انجام می گیرد. در شکل 4 نمودار شماتیک دستگاه ECM و تجهیزات مربوط به انجام آزمایش ها نشان داده است.

2-3- روش سنجش پارامترهای خروجی

جهت اندازه گیری مقدار نرخ براده برداری در آزمایش ها از ترازوی متلتولدو¹ با دقیق 0.0001 گرم استفاده شده است. در این خصوص نمونه های مورد آزمایش قبل و بعد از انجام آزمایش با آب مقطر شسته و کاملا خشک شده و سپس توزین گردیده اند. توسط توزین قطعه ها قبل و بعد از آزمایش ها نرخ براده برداری با استفاده از رابطه (1) محاسبه گردید.

$$MRR = \frac{M_1 - M_2}{t} \quad (1)$$

که در رابطه (1) MRR مقدار نرخ براده برداری (gr/min)، M_1 جرم قطعه کار قبل از ماشینکاری (gr)، M_2 جرم قطعه کار بعد از آزمایش (gr)، t مدت زمان ماشینکاری (min) است.

برای اندازه گیری گپ کناری بوجود آمده در نمونه های مورد آزمایش از دستگاه اندازه گیری پروفایل پروژکتور استارت اج اس 1000² استفاده گردید. در این دستگاه ابتدا تصویر پرگنمانی شده ای از نمونه های ماشینکاری

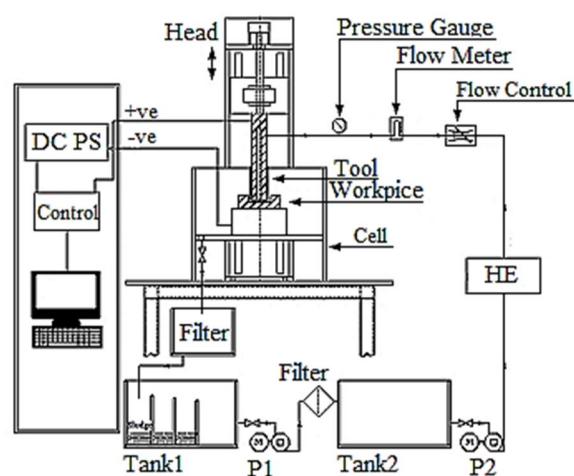

Fig. 4 Schematic diagram of ECM and its equipment

شکل 4 نمودار شماتیک دستگاه ECM و تجهیزات مربوط به آن

1- METTLER TOLEDO
2- Starrett HS1000

3- Mahr Perhtometer M2
4- Full factorial

جدول 4 مشخصه های الکتروولیت های مورد استفاده در آزمایش ها [13,12]

Table 4 Characteristics of the used electrolytes in experiments [12,13]

ردیف	الکتروولیت	شیمیایی	گروه	نوع	فرمول	جرم مولی (gr/M)	هدایت مولار حرد (20°C) cm²/Ω	تحرک یونی U cm²/v.s 20°C	حلالیت در آب 25°C	چگالی (20°C) g/cm²
1	کلرید سدیم	NaCl	نمک	NaCl	NaCl	58.44	126.45	$U_{Cl^-} = 7.91 \times 10^{-4}$	$U_{Na^+} = 5.19 \times 10^{-4}$	359
2	نیترات سدیم	NaNO ₃	نمک	NaNO ₃	NaNO ₃	84.98	121.56	$U_{NO_3^-} = 7.4 \times 10^{-4}$	$U_{Na^+} = 5.19 \times 10^{-4}$	912
3	کلرید پتاسیم	KCl	نمک	KCl	KCl	74.54	149.85	$U_{Cl^-} = 7.91 \times 10^{-4}$	$U_{K^+} = 6.1 \times 10^{-4}$	359
4	اسید کلریدریک	HCl	اسید	HCl	H-Cl	36.46	426.16	$U_{Cl^-} = 7.91 \times 10^{-4}$	$U_{H^+} = 25.2 \times 10^{-4}$	-

نوع و غلظت یون های موجود باهم یکسان بوده و تنها اختلاف موجود بین کاتیون های آن ها (Na^+ , K^+) می باشد. و از طرفی چون اختلاف ما بین مقدار تحرک یونی این دو کاتیون خیلی کم (جدول 4) است این امر باعث می گردد که در طول فرآیند انحلال، مشارکت یون ها تقریباً برابر بوده و در نتیجه مقدادر نرخ براده برداری در این الکتروولیت ها در شرایط یکسان اختلاف جزئی با یکدیگر داشته باشند [2,3,13,15].

همچنین شکل های 5 و 6 میزان نرخ براده برداری را نسبت به مقدار شدت جریان در الکتروولیت های مختلف نشان می دهند. همانگونه که مشاهده می شود مقدار نرخ براده برداری در الکتروولیت های مختلف با افزایش شدت جریان، افزایش می یابد. دلیل این امر را می توان اینگونه بیان کرد که با افزایش شدت جریان، سرعت واکنش های اکسایش و کاهش در منطقه ماشینکاری افزایش یافته و باعث می گردد که تحریک یون ها از سمت قطعه کار به طرف محلول الکتروولیت بیشتر شود. این پدیده موجب افزایش مقدار نرخ براده برداری مطابق با روابط (6) و (7) می گردد [16].

$$(7) Va = \eta wj$$

که در رابطه (7) η چگالی شدت جریان, w معادل الکتروشیمیابی, j راندمان جریان و Va سرعت ماشینکاری می باشد.

همچنین شکل های 7 تا 9 مقدار نرخ براده برداری ترکیب الکتروولیت های مذکور را با اسید هیدروکلریدریک نشان می دهند. همانطور که مشاهده می شود اضافه نمودن و ترکیب اسید هیدروکلریدریک با سایر الکتروولیت ها موجب افزایش جزئی در نرخ براده برداری می شود. دلیل این افزایش جزئی را می توان اینگونه بیان نمود که با افزودن 0.1 مول اسید هیدروکلریدریک به

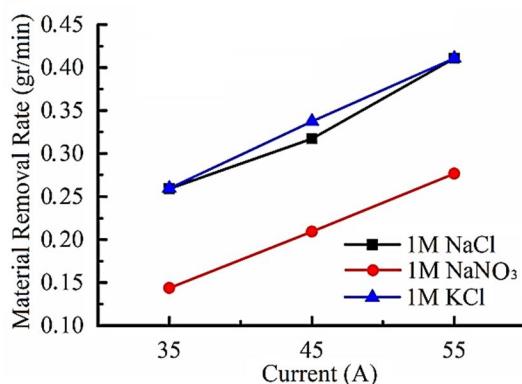

Fig. 5 Material removal rate variations to the change of current in sodium chloride, sodium nitrate and potassium chloride electrolytes at the concentration of 1 Molarity

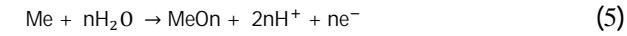
شکل 5 تغییرهای نرخ براده برداری نسبت به شدت جریان در الکتروولیت های کلرید سدیم، نیترات سدیم و کلرید پتاسیم در غلظت 1 مولاریته

جدول 5 شرایط و پارامترهای تنظیمی در آزمایش ها

Table 5 Conditions and parameters set in experiments

ردیف	پارامتر	واحد	مقدار
1	ولتاژ	V	10
2	شدت جریان	A	35,45,55
3	نرخ جریان الکتروولیت	L/min	3 ± 0.5
4	فشار پشت الکتروولیت	bar	0.5 ± 0.02
5	دماهی الکتروولیت	°C	26 ± 1
6	گپ تنظیمی اولیه	mm	0.3
7	مدت زمان ماشینکاری	Min	5
8	جنس الکتروولیت	-	NaCl, NaNO ₃ , KCl, HCl
9	غلظت الکتروولیت	M	0.1+1, 1

الکتروولیت ها باشد. در ماشینکاری با الکتروولیت نیترات سدیم، بخشی از شدت جریان ماشینکاری براساس واکنش های (3) و (4) صرف تکامل گاز اکسیژن و تشکیل لایه روئین (لایه اکسیدی) مطابق با واکنش (5) بر روی سطح قطعه کار می شود. این موضوع باعث کاهش راندمان شدت جریان ماشینکاری و درنتیجه کاهش نرخ براده برداری می گردد [2,14].

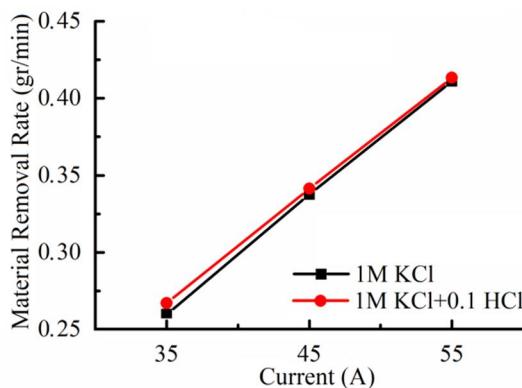

اما در ماشینکاری با الکتروولیت های کلرید سدیم و کلرید پتاسیم که دارای آنیون کلر هستند، بعلت عدم تکامل گاز اکسیژن و عدم شکل گیری لایه روئین، راندمان شدت جریان ماشینکاری بیشینه می باشد و این امر باعث بالا بودن نرخ ماشینکاری این الکتروولیت ها نسبت به الکتروولیت نیترات سدیم مطابق با رابطه (6) می شود [2,14].

$$(6) MRRg = \eta \frac{A}{Z \cdot F}$$

که در رابطه (6) I شدت جریان (A)، A جرم اتمی (gr)، Z ظرفیت انحلال، F ثابت فارادی (96500K) و η راندمان شدت جریان ماشینکاری می باشد.

همچنین از شکل های 5 و 6 مشاهده می گردد که مقدار نرخ براده برداری در الکتروولیت های کلرید سدیم و کلرید پتاسیم خالص و ترکیبی در شرایط آزمایشی یکسان به هم نزدیک هستند. دلیل این امر را می توان اینگونه بیان نمود که مشارکت یون های موجود در محلول الکتروولیت در واکنش های الکتروشیمیابی در طول فرآیند انحلال، بر روی نرخ براده برداری تأثیر می گذارد. مقدار این مشارکت به نوع و غلظت یون های موجود در الکتروولیت بستگی دارد. در الکتروولیت های کلرید سدیم و کلرید پتاسیم خالص و ترکیبی،

شکل ۹ تغییرهای نرخ براده برداری نسبت به شدت جریان در الکتروولیت کلرید پتاسیم و الکتروولیت ترکیبی آن با اسید هیدروکلریدریک

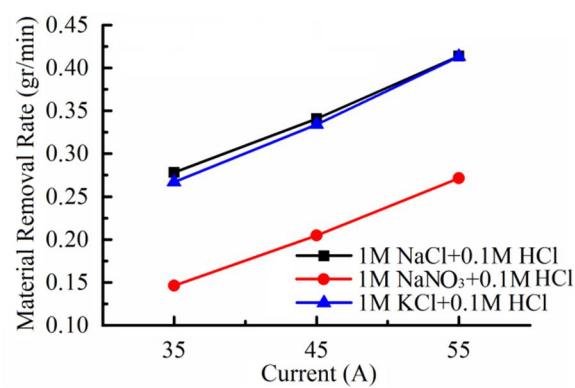
صفر کاهش می یابد. در هر سه الکتروولیت ترکیبی افزایش جزئی در نرخ براده برداری، حاصل مشارکت بیشتر یون‌ها در فرآیند انحلال و افزایش سرعت واکنش‌ها در منطقه ماشینکاری می‌باشد. اما بدليل کاهش یون OH^- مؤثر بر نرخ براده برداری در مقایسه با الکتروولیت‌های خالص آن‌ها درصد این افزایش متناسب با مقدار اسید اضافه شده (0.1 مول) نمی‌باشد [3,7]. همچنین تفاوت در نحوه مشارکت آئیون کلر (Cl⁻) در الکتروولیت‌های کلریدسدیم و کلرید پتاسیم ترکیبی در مقایسه با الکتروولیت نیترات سدیم ترکیبی (که در شکست جزئی لایه روئین شرکت می‌کند) می‌تواند دلیل اختلاف بین درصد افزایش این دو گروه الکتروولیت باشد [9].

2-3- بررسی تأثیر جنس الکتروولیت بر روی گپ کناری درشدت جریان‌های مختلف

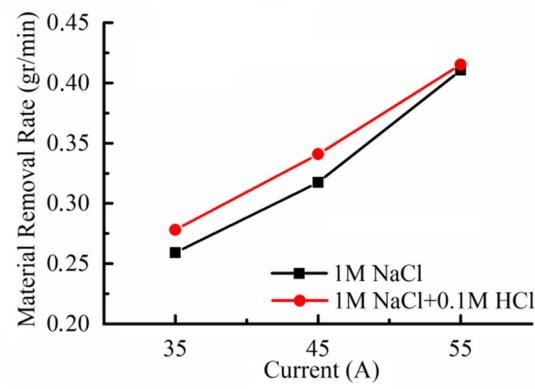
شکل 10 و 11 تأثیر جنس الکتروولیت بر روی گپ کناری در شدت جریان‌های مختلف را نشان می‌دهند. همانطور که ملاحظه می‌شود، کمترین مقدار گپ کناری در الکتروولیت نیترات سدیم در شدت جریان 55 A بیشترین مقدار گپ کناری در الکتروولیت کلرید پتاسیم در شدت جریان 35 A ایجاد شده است. همچنین همانگونه که مشاهده می‌گردد، مقدار گپ کناری در شدت جریان‌های مختلف در الکتروولیت نیترات سدیم خالص و ترکیبی کمتر از الکتروولیت‌های کلریدسدیم و کلریدپتاسیم خالص و ترکیبی می‌باشد. به نظر می‌رسد علت این امر تشکیل لایه اکسیدی روئین در لبه قطعه کار در ماشینکاری با الکتروولیت‌های نیترات سدیم خالص و ترکیبی و درنتیجه کاهش اثر شار شدت جریان سرگردان در ناحیه گپ کناری باشد که این مورد هم سبب کاهش مقدار گپ کناری می‌گردد [4,7,17,18].

بطوریکه در الکتروولیت‌های غیرروئین کلرید سدیم و کلریدپتاسیم خالص و ترکیبی، عدم تشکیل لایه اکسیدی روئین در ماشینکاری ECM در لبه قطعه کار باعث افزایش شار شدت جریان سرگردان در ناحیه گپ کناری شده و بدین طریق منجر به افزایش مقدار گپ کناری می‌شود.

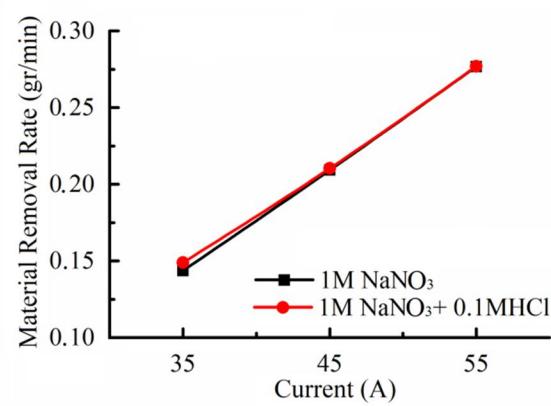
همچنین همانطوریکه در شکل‌های 10 و 11 مشاهده می‌گردد، در تمامی الکتروولیت‌ها، با افزایش شدت جریان مقدار گپ کناری کاهش می‌یابد. دلیل این امر را می‌توان اینگونه بیان نمود که با افزایش شدت جریان، سرعت واکنش‌ها در گپ ماشینکاری، افزایش یافته و درنتیجه محصولات حاصل از واکنش‌ها (هیدرواکسیدهای فلزی (لجن) و نمک‌ها فلزی) نیز افزایش می‌یابد.

شکل ۶ تغییرهای نرخ براده برداری نسبت به شدت جریان در الکتروولیت‌های ترکیبی کلریدسدیم، نیترات سدیم و کلرید پتاسیم با اسید هیدروکلریدریک

شکل ۷ تغییرهای نرخ براده برداری نسبت به شدت جریان در الکتروولیت کلریدسدیم و الکتروولیت ترکیبی آن با اسید هیدروکلریدریک

شکل ۸ تغییرهای نرخ براده برداری نسبت به شدت جریان در الکتروولیت نیترات سدیم و الکتروولیت ترکیبی آن با اسید هیدروکلریدریک

الکتروولیت‌های کلرید سدیم، کلریدپتاسیم و نیترات سدیم 1 مولاریته، غلظت آئیون کلر (Cl⁻) 0.1 مول افزایش می‌یابد اما غلظت آئیون هیدروکسیل (OH⁻) بدليل واکنش با کاتیون‌های پروتون (H⁺) و تشکیل مولکول آب تا نزدیکی

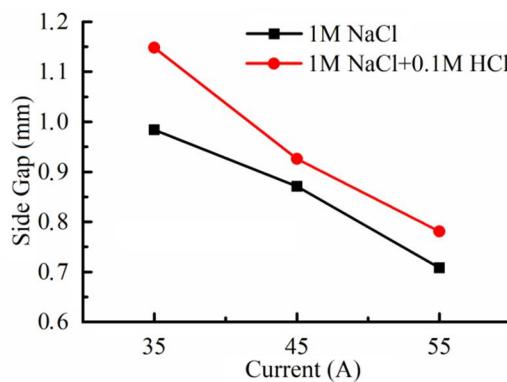

Fig. 12 Side gap variations to the change of current in sodium chloride electrolyte and its combined electrolyte with hydrochloric acid

شکل 12 تغییرهای گپ کناری نسبت به شدت جریان در الکتروولیت کلرید سدیم و الکتروولیت ترکیبی آن با اسید هیدروکلریدریک

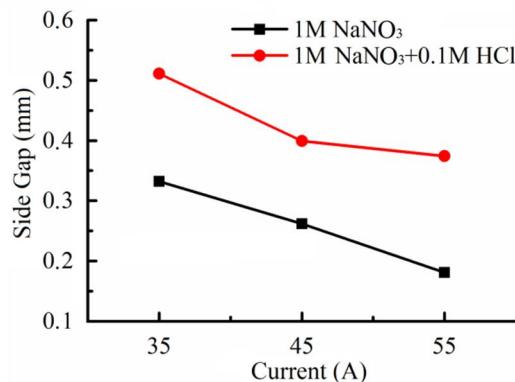

Fig. 13 Side gap variations to the change of current in sodium nitrate electrolyte and its combined electrolyte with hydrochloric acid

شکل 13 تغییرهای گپ کناری نسبت به شدت جریان در الکتروولیت نیترات سدیم و الکتروولیت ترکیبی آن با اسید هیدروکلریدریک

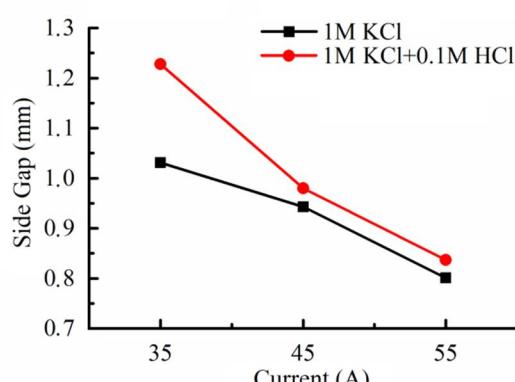

Fig. 14 Side gap variations to the change of current in potassium chloride electrolyte and its combined electrolyte with hydrochloric acid

شکل 14 تغییرهای گپ کناری نسبت به شدت جریان در الکتروولیت کلرید پتاسیم و الکتروولیت ترکیبی آن با اسید هیدروکلریدریک

ترکیبی دیگر بیشتر است. دلیل این امر را می‌توان چنین بیان نمود که با افروزدن 0.1 مولاریته اسید هیدروکلریدریک به الکتروولیت نیترات سدیم، یون-های Cl⁻ موجود در الکتروولیت، بعلت خاصیت تهاجمی که دارد، باعث

[19,16]. افزایش محصولات حاصل از واکنش‌ها در منطقه ماشینکاری باعث می‌گردد که مقدار رسانایی الکتروولیت در منطقه گپ کناری بدليل عدم بردار بودن این محصولات، در مقایسه با شدت جریان پایین‌تر، کاهش یابد. بنابراین پایین بودن مقدار رسانایی الکتروولیت در شدت جریان پایین، در تشکیل بیشتر محصولات حاصل از واکنش نسبت به شدت جریان پایین، در منطقه گپ کناری باعث کاهش مقدار شار شدت جریان سرگردان در منطقه گپ کناری و درنتیجه کاهش مقدار گپ کناری در مقایسه با شدت جریان پایین تر می‌گردد.

شکل‌های 12 تا 14 تأثیر الکتروولیت ترکیبی 0.1 مولاریته اسید هیدروکلریدریک با الکتروولیت‌های کلرید سدیم، نیترات سدیم و کلرید پتاسیم در مقایسه با الکتروولیت‌های خالص آن‌ها بر روی گپ کناری را نشان می‌دهند. همانطور که ملاحظه می‌گردد، افزودن 0.1 مولاریته اسید هیدروکلریدریک به الکتروولیت خالص آن‌ها می‌شود. به نظر می‌رسد که دلیل این امر افزایش رسانایی الکتروولیت‌های ترکیبی در مقایسه با الکتروولیت‌های خالص باشد. همچنین از شکل‌های 12 تا 14 مشاهده می‌گردد که درصد افزایش مقدار گپ کناری در الکتروولیت ترکیبی نیترات سدیم نسبت به دو الکتروولیت

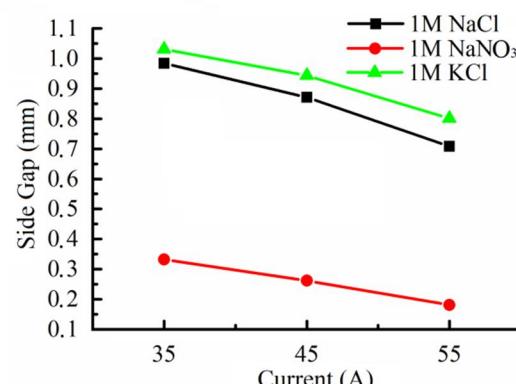

Fig. 10 Side gap variations to the change of current in sodium chloride, sodium nitrate and potassium chloride electrolytes at the concentration of 1 Molarity

شکل 10 تغییرهای گپ کناری نسبت به شدت جریان در الکتروولیت‌های کلرید سدیم، نیترات سدیم و کلرید پتاسیم در غلظت 1 مولاریته

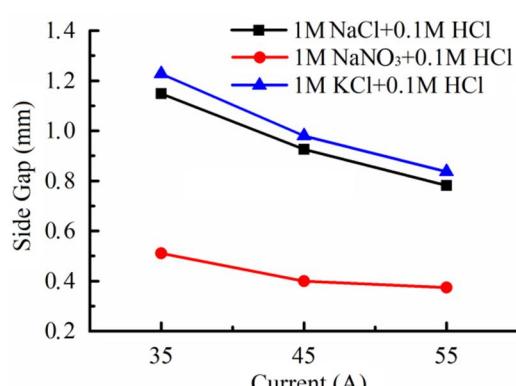

Fig. 11 Side gap variations to the change of current in combined sodium chloride, sodium nitrate and potassium chloride electrolytes with hydrochloric acid

شکل 11 تغییرهای گپ کناری نسبت به شدت جریان در الکتروولیت‌های ترکیبی کلرید سدیم، نیترات سدیم و کلرید پتاسیم با اسید هیدروکلریدریک

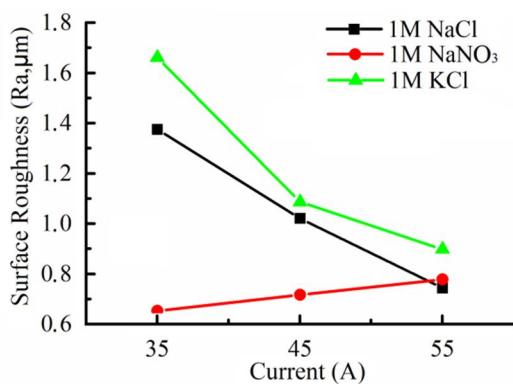

Fig. 15 Surface roughness variations to the change of current in sodium chloride, sodium nitrate and potassium chloride electrolytes at the concentration of 1 Molarity

شکل 15 تغییرهای زبری سطح نسبت به شدت جریان در الکتروولیت‌های کلریدسدیم، نیترات سدیم و کلرید پتاسیم در غلظت 1 مولاریته

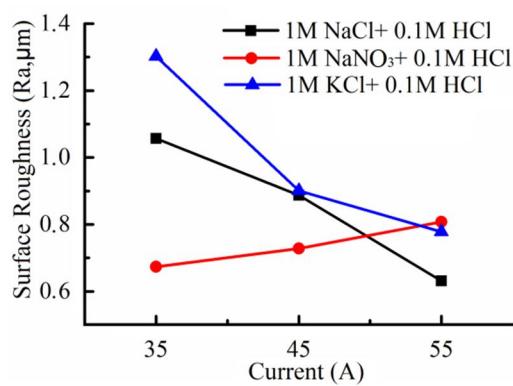

Fig. 16 Surface roughness variations to the change of current in combined sodium chloride, sodium nitrate and potassium chloride electrolytes with hydrochloric acid

شکل 16 تغییرهای زبری سطح نسبت به شدت جریان در الکتروولیت‌های ترکیبی کلریدسدیم، نیترات سدیم و کلرید پتاسیم با اسید هیدروکلریدریک

الکتروولیت کلرید سدیم بدلیل رسوب بیشتر محصولات بر روی سطح آند و درنتیجه افزایش مقدار زبری سطح قطعه کار ماشینکاری شده می‌گردد. شکل 17 نتایج مربوط به مقدار زبری سطح بدست آمده برای الکتروولیت‌های نیترات سدیم و ترکیب آن با 0.1 مولاریته اسید هیدروکلریدریک را نشان می‌دهد. چنانچه مشاهده می‌شود، مقدار زبری سطح در الکتروولیت ترکیبی نسبت به الکتروولیت خالص افزایش یافته است. دلیل این پدیده را می‌توان اینگونه بیان نمود که یون‌های Cl⁻ که بدلیل افزودن 0.1 مولاریته اسید هیدروکلریدریک در داخل محلول الکتروولیت ترکیبی موجود می‌آیند، به لایه روئینی که بر روی سطح فولاد در حضور یون‌های NO₃⁻ ایجاد شده، حمله موضعی³ می‌نمایند که این موضوع باعث انحلال موضعی لایه روئین می‌شود. انحلال موضعی این لایه به دلیل حمله غیریکنواخت⁴ یون‌های Cl⁻ باعث ایجاد شرایط انحلال ناهمگن تر و حفره‌ای شدن سطح قطعه کار نسبت به الکتروولیت نیترات سدیم خالص می‌شود، این عامل نیز منجر به افزایش مقدار زبری سطح در الکتروولیت ترکیبی می‌گردد[20,21].

شکل‌های 18 و 19 نتایج مربوط به مقدار زبری سطح بدست آمده برای الکتروولیت‌های کلرید سدیم و کلرید پتاسیم و الکتروولیت ترکیبی آن‌ها با 0.1

شکست موضعی لایه اکسیدی روئین در منطقه گپ کناری می‌شوند. شکست این لایه منجر به افزایش شار شدت جریان سرگردان در این منطقه و درنتیجه افزایش انحلال ناخواسته می‌شود که این موضوع هم باعث افزایش مقدار گپ کناری می‌شود[20,21].

3- بررسی تأثیر جنس الکتروولیت بر روی زبری سطح درشت جریان‌های مختلف

شکل‌های 15 و 16 تأثیر جنس الکتروولیت‌های مختلف را بر روی زبری سطح درشت جریان‌های متفاوت نشان می‌دهند. همانگونه که مشاهده می‌شود کمترین مقدار زبری سطح در الکتروولیت ترکیبی کلرید سدیم با اسید هیدروکلریدریک در شدت جریان 55 A و بیشترین مقدار زبری سطح در الکتروولیت کلرید پتاسیم در شدت جریان 35 بدست آمده است.

باتوجه به نتایج بدست آمده، مشاهده می‌شود که مقدار زبری سطح در الکتروولیت‌های کلریدسدیم و کلرید پتاسیم و ترکیب آن‌ها با 0.1 مولاریته اسید هیدروکلریدریک با افزایش شدت جریان کاهش می‌یابد، این در حالی است که در الکتروولیت نیترات سدیم و ترکیب آن با 0.1 مولاریته اسید هیدروکلریدریک با افزایش شدت جریان، افزایش می‌یابد. دلیل این را می‌توان چنین بیان نمود که در طول ماشینکاری با الکتروولیت کلریدسدیم و کلرید پتاسیم و الکتروولیت ترکیبی آن‌ها با اسید هیدروکلریدریک، متناسب با افزایش چگالی جریان، بر روی سطح قطعه کار لایه نمکی شای¹ شکل می‌گیرد [21,22]. این لایه نمکی در چگالی جریان‌های بالاتر باعث توزیع یکنواخت‌تر جریان ماشینکاری در سطح قطعه کار می‌شود. توزیع یکنواخت جریان ماشینکاری در سطح قطعه کار باعث انحلال همگن و بهبود صافی سطح قطعه کار در چگالی جریان‌های بالاتر می‌شود [21-23]. معادله (8) رابطه بین غلظت و ضخامت لایه نمکی را با چگالی جریان نشان می‌دهد. در الکتروولیت‌های نیترات سدیم و ترکیب آن با 0.1 مولاریته اسید هیدروکلریدریک در چگالی جریان‌های پایین (0-5 A/cm²) یک لایه روئین بر روی سطح قطعه کار تشکیل می‌شود. این لایه در چگالی جریان‌های 5-35 A/cm² (محدوده فراوائین)، متناسب با چگالی جریان، بصورت منقطع از سطح قطعه کار جدا می‌شود. افزایش مقدار چگالی جریان در این ناحیه باعث یک انحلال ناهمگن و حفره‌ای² شدن سطح ماشینکاری و افزایش مقدار زبری سطح می‌شود [2,14].

$$i = nFD \frac{Csat}{\delta} \quad (8)$$

که در معادله (8)، i چگالی جریان (A/cm²), n تعداد الکترون مبادله شده، F ثابت فارادی (96500K), D ضریب انتشار (cm²/s), $Csat$ غلظت نمک در سطح (M) و δ ضخامت لایه نمکی (Cm) می‌باشد.

همچنین شکل‌های 15 و 16 نشان می‌دهند که در تمامی شدت جریان‌ها مقدار زبری سطح بدست آمده برای الکتروولیت کلرید پتاسیم بیشتر از الکتروولیت کلرید سدیم می‌باشد. به نظر می‌رسد علت این اختلاف، تفاوت هدایت الکتریکی این دو الکتروولیت که بدلیل تحرک یونی بالای یون K⁺ نسبت به یون Na⁺ است، می‌باشد. بالا بودن هدایت الکتریکی الکتروولیت باعث افزایش سرعت واکنش‌های الکتروشیمیایی در منطقه ماشینکاری می‌شود که این امر منجر به افزایش محصولات حاصل از واکنش در این ناحیه می‌گردد [19]. بالا بودن حجم محصولات حاصل از واکنش در منطقه ماشینکاری با الکتروولیت کلرید پتاسیم باعث انحلال ناهمگن تر نسبت به

3- Localized attack
4- Non-uniform attack

1- Losely Salt Layer
2- Pitting

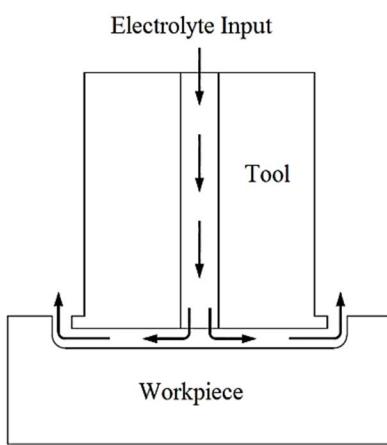
قطعه کار در طول فرآیند ماشینکاری الکتروشیمیایی و بوجود آمدن شرایط انحلال همگن‌تر در الکتروولیت‌های ترکیبی نسبت به الکتروولیت‌های خالص بیان نمود. بطوریکه با افزودن 0.1 مولاریته اسید هیدروکلریدریک به الکتروولیت‌های کلرید سدیم و کلرید پتابسیم بر اساس واکنش (9) یون‌های هیدروکسیل با یون‌های H^+ حاصل از افزودن اسید هیدروکلریدریک در داخل محلول الکتروولیت وارد واکنش شده و تبدیل به مولکول آب می‌شوند. در این شرایط شکل گیری هیدروکسیدهای فلزی کاهش یافته و تنها مربوط به تجزیه الکتروشیمیایی مولکول‌های آب در منطقه ماشینکاری می‌شود.

شکل 20 شماتیک نحوه تغذیه الکتروولیت به گپ ماشینکاری و شکل 21 موقعیت‌های زبری سطح اندازه گیری شده از مرکز قطعه کار را نشان می‌دهند. همچنین شکل‌های 22 تا 27 تغییرهای زبری سطح قطعه کار را نسبت به فاصله از مرکز قطعه کار، برای الکتروولیت‌های مختلف نشان می‌دهند.

همانطور که مشاهده می‌گردد در الکتروولیت‌های کلریدسدیم و کلریدپتابسیم خالص و ترکیبی، مقدار زبری سطح با فاصله گرفتن از مرکز قطعه کار به سمت لبه‌های کناری در تمامی شدت جریان‌ها افزایش می‌یابد. دلیل این امر را می‌توان اینگونه بیان نمود که در طول فرآیند، الکتروولیت تمیز (تصفیه شده) از قسمت میانی قطعه کار وارد منطقه ماشینکاری می‌شود. هرچه الکتروولیت از سمت مرکز قطعه کار به سمت لبه کناری آن حرکت می‌کند به همان نسبت حجم محصولات حاصل از واکنش در محلول الکتروولیت افزایش می‌یابد. افزایش این محصولات و تهشیینی آن‌ها بر روی سطح قطعه کار مناسب با فاصله از مرکز قطعه کار می‌باشد که این موضوع باعث بوجود آمدن شرایط انحلال ناهمگن‌تر مناسب با فاصله از مجرای تغذیه الکتروولیت تمیز می‌گردد. شرایط انحلال ناهمگن تر باعث بوجود آمدن یک ماشینکاری نامنظم و افزایش زبری سطح قطعه کار می‌گردد [19, 24].

همچنین از شکل‌های 22 و 25 مشاهده می‌شود که در الکتروولیت‌های نیترات‌سدیم خالص و ترکیبی مقدار زبری سطح از مرکز قطعه کار به سمت لبه‌های کناری در تمامی شدت جریان‌ها از یک الگوی معینی پیروی نمی‌کند. به نظر می‌رسد دلیل این امر شکست ناهمگن و موضعی لایه روئین در سطح قطعه کار می‌باشد که باعث بوجود آمدن زبری سطح متفاوتی در سطح قطعه کار ماشینکاری شده می‌گردد [14, 22].

شکل 20 Schematic fig. of the electrolyte feeding to the machining gap

شکل 20 شکل شماتیک تغذیه الکتروولیت به گپ ماشینکاری

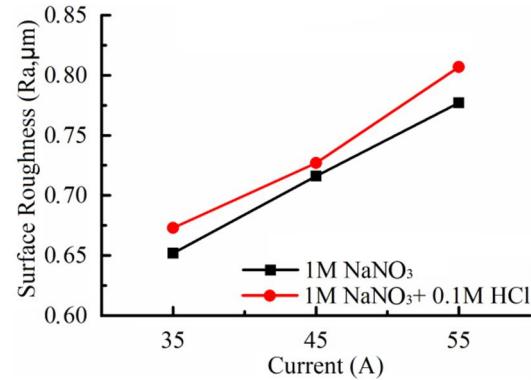

Fig. 17 تغییرهای زبری سطح نسبت به شدت جریان در الکتروولیت نیترات‌سدیم و الکتروولیت ترکیبی آن با اسید هیدروکلریدریک

شکل 17 تغییرهای زبری سطح نسبت به شدت جریان در الکتروولیت نیترات‌سدیم و الکتروولیت ترکیبی آن با اسید هیدروکلریدریک

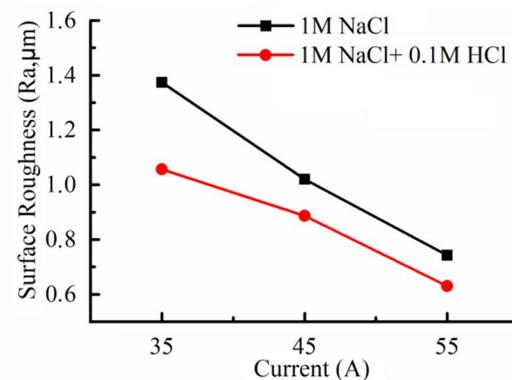

Fig. 18 تغییرهای زبری سطح نسبت به شدت جریان در الکتروولیت کلریدسدیم و الکتروولیت ترکیبی آن با اسید هیدروکلریدریک

شکل 18 تغییرهای زبری سطح نسبت به شدت جریان در الکتروولیت کلریدسدیم و الکتروولیت ترکیبی آن با اسید هیدروکلریدریک

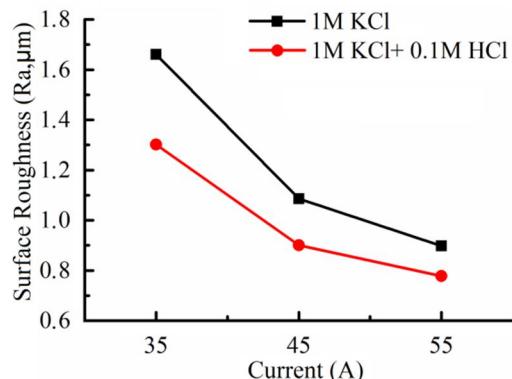

Fig. 19 تغییرهای زبری سطح نسبت به شدت جریان در الکتروولیت کلرید پتابسیم و الکتروولیت ترکیبی آن با اسید هیدروکلریدریک

شکل 19 تغییرهای زبری سطح نسبت به شدت جریان در الکتروولیت کلرید پتابسیم و الکتروولیت ترکیبی آن با اسید هیدروکلریدریک

مولاریته اسید هیدروکلریدریک را نشان می‌دهند. چنانچه مشاهده می‌شود مقدار زبری سطح در الکتروولیت‌های ترکیبی کلریدسدیم و کلریدپتابسیم از الکتروولیت خالص آن‌ها کمتر می‌باشد. علت این امر را می‌توان کاهش شکل گیری هیدروکسیدهای فلزی (لجن) و تهشیینی آن‌ها بر روی سطح

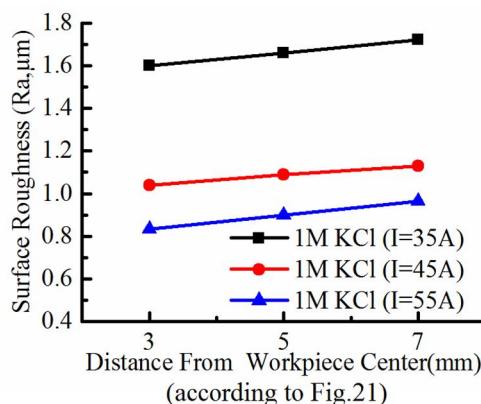

Fig. 24 Surface roughness variations to distance from workpiece center for the 1 Molarity potassium chloride electrolyte in the different currents

شکل 24 تغییرهای زبری سطح نسبت به فاصله از مرکز قطعه کار برای الکتروولیت کلرید پتاسیم 1 مولاریته در شدت جریان های مختلف

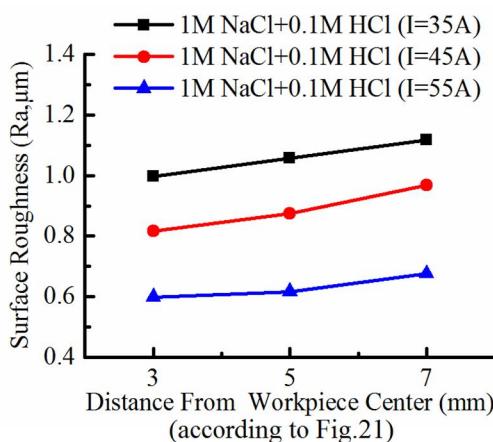

Fig. 25 Surface roughness variations to distance from workpiece center for the combined sodium chloride electrolyte with hydrochloric acid in the different currents

شکل 25 تغییرهای زبری سطح نسبت به فاصله از مرکز قطعه کار برای الکتروولیت کلرید سدیم ترکیبی با اسید هیدروکلریدریک در شدت جریان های مختلف

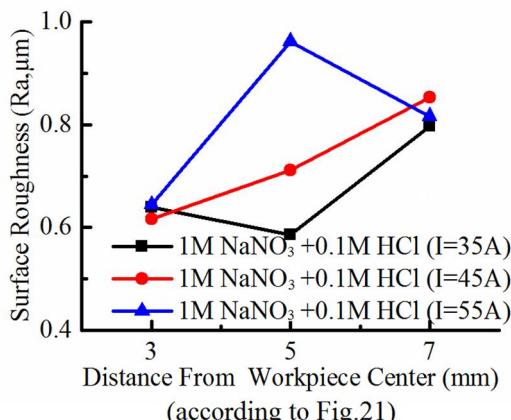

Fig. 26 Surface roughness variations to distance from workpiece center for the combined sodium nitrate electrolyte with hydrochloric acid in the different currents

شکل 26 تغییرهای زبری سطح نسبت به فاصله از مرکز قطعه کار برای الکتروولیت نیترات سدیم ترکیبی با اسید هیدروکلریدریک در شدت جریان های مختلف

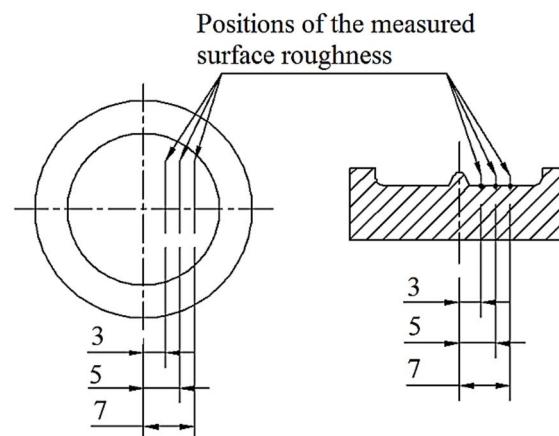

Fig. 21 Positions of the measured surface roughness from the workpiece center

شکل 21 موقعيت های زبری سطح اندازه گيری شده از مرکز قطعه کار

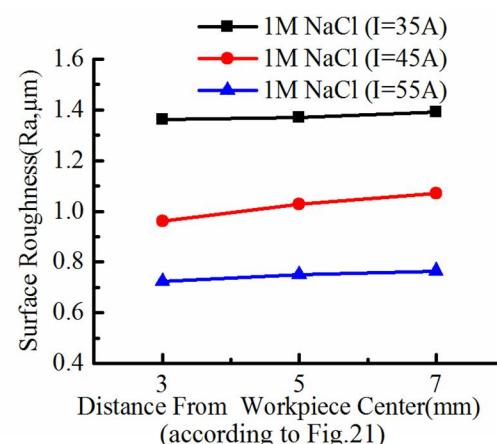

Fig. 22 تغییرهای زبری سطح نسبت به فاصله از مرکز قطعه کار برای الکتروولیت کلرید سدیم 1 مولاریته در شدت جریان های مختلف

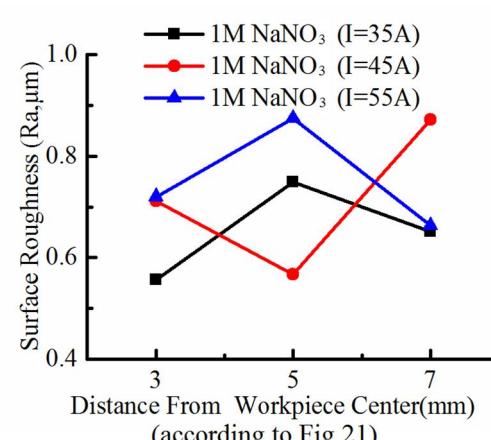

Fig. 23 تغییرهای زبری سطح نسبت به فاصله از مرکز قطعه کار برای الکتروولیت نیترات سدیم 1 مولاریته در شدت جریان های مختلف

نیترات سدیم 1 مولاریته در شدت جریان های مختلف

مستقر در پلارک علم و فناوری آذربایجان شرقی که ما را در انجام این پژوهش باری نموده اند، صمیمانه تشکر و سپاسگزاری می گردد.

6- مراجع

- [1] S. Ayyappan, K. Sivakumar, Experimental investigation on the performance improvement of electrochemical machining process using oxygen-enriched electrolyte, *The International Journal Of Advanced Manufacturing Technology*, Vol. 75, No. 1, pp. 479-487, 2014.
- [2] L. Tang, B. Li, S. Yang, Q. Duan, B. Kang, The effect of electrolyte current density on the electrochemical machining S-03 material, *The International Journal Of Advanced Manufacturing Technology*, Vol. 71, No. 9, pp. 1825-1833, 2013.
- [3] V. K. Jain, S. Murugan, Investigations into the effect of cathode material on temperature distribution during electrochemical machining, *International Journal of Production Research*, Vol. 24, No. 2, pp. 439-450, 1986.
- [4] L. Tang, Y.F. Guo, Experimental Study of Special Purpose Stainless Steel on Electrochemical Machining of Electrolyte Composition, *Materials and Manufacturing Processes*, Vol. 28, No. 4, pp. 457-462, 2013.
- [5] N. Schubert, M. Schneider, A. Michaelis, Electrochemical Machining of cemented carbides, *International Journal of Refractory Metals and Hard Materials*, Vol. 47, No.1, pp. 54-60, 2014.
- [6] J. Bannard, The use of surface-active additives in electrochemical machining electrolytes, *Journal of Applied Electrochemistry*, Vol. 4, No. 2, pp. 117-124, 1974.
- [7] R. Thanigaivelana, R. M. Arunachalam, B. Karthikeyanc, P. Loganathan, Electrochemical micromachining of stainless steel with acidified sodium nitrate electrolyte, *The Seventeenth CIRP Conference on Electro Physical and Chemical Machining (ISEM)*, Amsterdam: Elsevier, Vol. 6, pp. 351 – 355, 2013.
- [8] J. P. Hoare, K. W. Mao, A. J. Wallace, The electrochemical machining of mild steel in NaBrO₃ solutions, *Corrosion Science*, Vol. 12, No. 7, pp. 571-578, 1972.
- [9] K. W. Mao, J. P. Hoare, The anodic dissolution of mild steel in solutions containing both Cl⁻ and NO₃⁻ ions, *Corrosion Science*, Vol. 13, No. 10, pp. 799 – 803, 1973.
- [10] M. A. Laboda , M. L. Mcmillan, A new electrolyte for electrochemical machining .I. developmental studies, *Electrochemical Technology*, Vol. 5, No.1, pp. 340- 346, 1967.
- [11] H. R. Asgari Bidhandi, The effect of electrolyte and voltage of electrochemical of the Ni- 50%Ti intermetallic compounds, *New processes in materials engineering*, Vol. 5, No. 1, pp. 69-77, 2012. (in Persian)
- [12] M. Robson Wright, *An Introduction to Aqueous Electrolyte Solutions*, pp. 457-474, England: Wiley, 2007.
- [13] J. Mofidi, *Principles of Electrochemistry*, pp. 67-71, Tehran: Tehran University Press, 2008. (in Persian)
- [14] T. Wagner, *High rate electrochemical dissolution of ironbased alloys in NaCl and NaNO₃ electrolytes*, PhD Thesis, University of Stuttgart, Stuttgart, 2002.
- [15] A. J. Bard, L. R. Faulkner, *Electrochemical Methods Fundamentals and Applications*, Second Edition, pp. 1-9, New York: Wiley, 2001.
- [16] S. S. Uttarwar, Dr. I. K. Chopde, Study of Influence of Electrochemical Process Parameters on the Material Removal Rate and Surface Roughness of SS AISI 304, *International Journal Of Computational Engineering Research*, Vol. 3, No.1, pp. 189-197, 2013.
- [17] W. Wang, D. Zhu, N.S. Qu, S.F. Huang, X.L. Fang, Electrochemical drilling with vacuum extraction of electrolyte, *Journal of Materials Processing Technology*, Vol. 210, No. 2, pp. 238-244, 2010.
- [18] D. Zhu, H. Y. Xu, Improvement of electrochemical machining accuracy by using dual pole tool, *Journal of Material processing Technology*, Vol. 129, No. 1-3, pp. 15-18, 2002.
- [19] S. K. Sorkhel, B. Bhattacharyya, Parametric control for optimal quality of the workpiece surface in ECM, *Journal of Materials Processing Technology*, Vol. 40, No. 3-4, pp. 271-286, 1994.
- [20] D. L. Pramanik and A. Chattopadhyay, Selection of the optimum electrolyte composition and flow rate for machining a particular

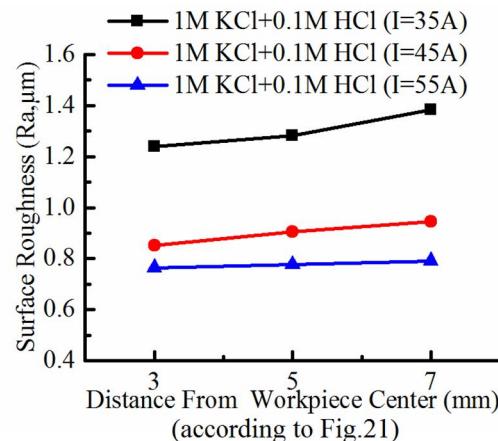

Fig. 27 Surface roughness variations to distance from workpiece center for the combined potassium chloride electrolyte with hydrochloric acid in the different currents

شکل 27 تغییرهای زیری سطح نسبت به فاصله از مرکز قطعه کار برای الکتروولیت کلرید پتاسیم ترکیبی با اسید هیدروکلریدیک در شدت جریان های مختلف

4- نتیجه گیری

در این تحقیق تأثیر جنس الکتروولیت بر روی مشخصه های ماشینکاری، نرخ براده برداری، صافی سطح و گپ کناری مورد بررسی قرار گرفت. نتایج بدست آمده نشان داد که جنس الکتروولیت پارامتری مهم در خروجی فرآیند ECM بوده و انتخاب صحیح آن موجب بهبود مشخصه های خروجی فرآیند می گردد. در زیر نتایج حاصل از این تحقیق بطور خلاصه ارائه می گردد:

1- در فرآیند ماشینکاری الکتروولیت های کلرید سدیم و کلرید پتاسیم بیشتر از نیترات سدیم در شرایط یکسان می باشد.

2- گپ کناری در الکتروولیت نیترات سدیم کمتر از الکتروولیت های کلرید-

سدیم و کلرید پتاسیم در شرایط یکسان می باشد. همچنین در این شرایط،

گپ کناری در الکتروولیت کلرید پتاسیم بیش از کلرید سدیم می باشد.

3- در الکتروولیت های کلرید سدیم و کلرید پتاسیم، زیری سطح با افزایش

شدت جریان کاهش می یابد، اما در الکتروولیت نیترات سدیم مقدار آن با

افزایش شدت جریان، افزایش می یابد.

4- در الکتروولیت کلرید سدیم، زیری سطح کمتر از الکتروولیت کلرید پتاسیم در شرایط یکسان می باشد.

5- افزودن 0.1 مولاریته اسید هیدروکلریدیک به الکتروولیت های کلرید سدیم،

نیترات سدیم و کلرید پتاسیم باعث افزایش جزئی در نرخ براده برداری و

افزایش گپ کناری نسبت به الکتروولیت خالص آن ها می شود. همچنین زیری سطح در الکتروولیت های ترکیبی کلرید سدیم و کلرید پتاسیم در مقایسه با

الکتروولیت خالص آن ها کاهش می یابد، اما در الکتروولیت نیترات سدیم

ترکیبی در مقایسه با الکتروولیت خالص آن افزایش می یابد.

6- براساس نتایج این پژوهش، شرایط بهینه فرآیند با ثابت نگهداشت

پارامترهای ورودی فرآیند (شدت جریان 55 آمپر، ولتاژ، نرخ جریان سیال،

فشار پشت الکتروولیت، دمای الکتروولیت و گپ تنظیمی اولیه) مقدار نرخ براده

برداری بیشینه، گپ کناری کمینه و زیری سطح حداقل به ترتیب توسط

الکتروولیت های کلرید پتاسیم ترکیبی، نیترات سدیم خالص و کلرید سدیم

ترکیبی بدست آمد.

5- تقدیر و تشکر

از همکاری های بی دریغ مدیریت محترم شرکت نوین اندیش سهند آرام

- Electrochimica Acta*, Vol. 47, No. 1-2, pp. 235–241, 2001.
- [23] M. Datta, Anodic dissolution of metals at high rates, *IBM Journal of Research and Development*, Vol. 37, No. 2, pp. 207-226, 1993.
- [24] S. H. Choi, B. H. Kim, H. S. Shin, D. K. Chung, Ch. N. Chua, Analysis of the electrochemical behaviors of WC-Co alloy for micro ECM, *Journal of Materials Processing Technology* Vol. 213, No. 4, pp. 621– 630, 2013.
- high alloy steel, *Precision Engineering*, Vol. 4, No. 1, pp. 44-45, 1982.
- [21] H. A. G. El-Hofy, *Advanced Machining processes*, pp. 93-94, New York: McGraw-Hill, 2005.
- [22] T. Haisch , E. Mittemeijer , J. W. Schultze, Electrochemical machining of the steel 100Cr6 in aqueous NaCl and NaNO₃ solutions: microstructure of surface films formed by carbides,